

[Knud Damgaard]

Der er et afsnit i forslaget til beslutning om det udenrigspolitiske nævn, vi mener er helt overflødig. Vi mener, at enhver regering har pligt til at lægge så vidtgående sager frem for nævnet, som man nævner i dette forslag.

Vi vil naturligvis med interesse følge udvalgsarbejdet angående denne sag for at se, om der gennem spørgsmål og besvarelser kan dannes et klarere overblik over regeringens måde at tackle disse problemer på, men vi kan ikke give tilsagn om at medvirke til forslagens gennemførelse.

Houé (KF):

Det konservative folkeparti kan nøjagtig som i 1984 ikke medvirke til fremme af de tanker og ideer, forslaget indeholder. Et lands forsvar og dets allianceforhold, de sikkerhedspolitiske spørgsmål, er af så vital betydning, at der må udvises den største varsomhed og diskretion med detaljerede oplysninger om disse forhold.

Vi har desværre set eksempler på, at forhold og oplysninger, der af folkettingen er belagt med fortrolighed, er videregivet eller er sivet ud. Noget sådant ville på forsvarsmæssige områder kunne få alvorlige følger for landets forsvar og forsvarets personel i en ufredelig situation.

Det udenrigspolitiske nævn, hvori partierne er repræsenteret i forhold til antallet af medlemmer i folkettingen, er efter vores opfattelse det sted, hvor oplysninger om landets forsvars- og sikkerhedspolitik kan drøftes under iagttagelse af de ifølge grundloven herom givne kompetencer og retningslinjer. Da forslagsstillerne begge er fra partier, der har som erklæret mål at løsrive Danmark fra det vestlige forsvarssamarbejde, kan dette forhold måske forklare den mistænksomhed, der udvises i denne sag, men også udvises hele året igennem i adskillige andre sager, der har med forsvars- og sikkerhedspolitik at gøre.

Der gives af forsvarsministeren hvert år en redegørelse om vore forsvarspolitiske forhold, og de seneste års redegørelser har efter min opfattelse været så detaljerede, at yderligere åbenhed vil være betænkelig.

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne afvise forslaget, og samtidig skal jeg, da kristeligt folkepartis ordfører er forhindret

i at være til stede i salen i dag, afvise forslaget også på kristeligt folkepartis vegne.

Thor Pedersen (V):

Som det er nævnt i beslutningsforslaget, er der tale om en genfremsettelse, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at venstre ikke har ændret opfattelse siden sidst. Det er fortsat venstres opfattelse, at det udenrigspolitiske nævn på en aldeles udmærket måde tilgodeser folketingets indseende med og rådgivning af regeringen i større udenrigspolitiske spørgsmål. Den nuværende regering har også vedrørende NATO inddraget nævnet på en for venstre fuldt forsvarlig og acceptabel måde.

Venstre finder således ikke, at der er behov for yderligere parlamentarisk indseende med regeringens beslutninger om udenrigs- og sikkerhedspolitik, og vi deler det synspunkt, at hensynet til nationens sikkerhed og til vore allierede naturligt må begrænse visse oplysninger, men her er udenrigspolitisk nævn et passende forum for sådanne følsomme spørgsmål.

Venstre finder ikke grundlag for at inddrage folketingets forsvarsudvalg ud over, hvad tilfældet er i dag, og vi skal således afvise forslaget.

Thoft (SF):

Ved behandlingen i foråret fremhævede forsvarsministeren, at der slet ikke var behov for dette forslag, for der var skam fuld demokratisk kontrol med Danmarks ageren i NATO, og det gentog ministeren også for et øjeblik siden. Men desværre er det jo sådan, at man skal tage oplysninger fra forsvarsministeren ikke bare med et gran salt, men med en hel skibsladning salt. Vi gav i foråret en lang række eksempler på, hvorledes folkettingen ikke var blevet inddraget i vigtige forsvarsbeslutninger, heller ikke udenrigspolitisk nævn. Hver uge, når ministerens svar indløber på forsvarsudvalgets mange spørgsmål – og det sker med usvigelig sikkerhed fredag eftermiddag kl. 17.30, hvor de fleste medlemmer har måttet tage hjem for at kunne være lidt sammen med familien inden weekendens møder, og på et tidspunkt, hvor den tidligere ansatte i den konservative pressetjeneste udmærket ved at der ikke er en journalist tilbage i huset – er der eksempler, som bør træk-